

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
נזיר-מי שאמר	מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מי שאמר הריני נזיר, ושמע חבירו ושהה כדי דבור ואמר ואני - הוא אסור וחבירו מותר. וכמה כדי דבור? כדי שאילת שלום תלמיד לרב.		תניא נמי הכי:											■	כא.
לימא מסייעא ליה:													⚡	כא.
מי שאמר הריני נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני ואני		[תנן]											⚡	כא.
ותו לא.													⚡	כא.
תנא כי רוכלא ליחשיב וליזיל?													!	כא.
וליתני חד ולשמעינן הכי?													⚡	כא.
הכי נמי, ומשום דקתני סיפא:													!	כא.
הותר הראשון - הותרו כולן, הותר האחרון - האחרון מותר וכולן אסורין		[סיפא]											■ !	כא.
מכלל דאיכא אמצעי, ומשום הכי קתני ואני ואני.													!	כא.
חד בחבריה מיתפיס, או דלמא בקמא מיתפסי?		איבעיא להו:											^	כא.
למאי נפקא מינה?													⚡	כא.
לאתפסי ומיזיל, אי אמרת חד בחבריה מתפיס, מתפסין ואזלין לעולם, ואי אמרת בקמא מתפסי, טפי מכדי דבור לא מתפסין,													!	כא.
מאי?													^	כא.
הריני נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני ואני		ת"ש:											⚡	כא.
ותו לא מידי, ש"מ: בקמא הוא דמתפסי, דאי ס"ד חד בחבריה מיתפיס, ליתני טובא ואני.													⚡	כא.
תנא כי רוכלא ליחשיב וליזיל?													!	כא.
וליתני חד ולשמעינן כולהון													⚡	כא.
אידי דקתני: הותר הראשון - הותרו כולן, הותר האחרון - האחרון מותר וכולן אסורין, מכלל דאיכא אמצעי, משום הכי קתני ואני ואני.													!	כא.
הותר הראשון - הותרו כולן		ת"ש:											⚡	כא.
ראשון הוא דשרו, הא אמצעי לא, ש"מ: בקמא מתפסין.													⚡	כא.
אימא לך: לעולם חד בחבריה מתפיס, ואידי דבעי מיתנא הותרו כולן, דאי תנא אמצעי איכא ראשון דלא משתרי, משום הכי קתני ראשון.													!	כא.
הותר האחרון - האחרון מותר וכולן אסורין		ת"ש:											⚡	כא.
דלא איכא אחרינא בתריה, אבל אמצעי דאיכא אחרינא בתריה משתרי, ש"מ: חד בחבריה מתפיס.													⚡	כא.
לעולם אימא לך: בקמא מיתפסין, ומאי אחרון דקתני? אמצעי, ואידי דתנא ראשון תנא אחרון.													!	כא.
הותר הראשון - הותרו כולן, הותר האחרון - האחרון מותר וכולן אסורין, הותר אמצעי - הימנו ולמטה מותר, הימנו ולמעלה אסור		ת"ש, דתניא בהדיא:											⚡	כא.
שמע מינה: חד בחבריה מתפיס, שמע מינה.													!	כא.
הריני נזיר, ושמע חבירו ואמר פי כפיו ושערי כשערו וכו'.													■	כא.
משום דאמר פי כפיו ושערי כשערו הרי נזיר?													⚡	כא.
ידי נזירה ורגלי נזירה - לא אמר כלום, ראשי נזירה כבדי נזירה - ה"ו נזיר, זה הכלל: דבר שהנשמה תלויה בו - ה"ו נזיר		ורמינהו:											⚡	כא.
דאמר הכי יעשה פי כפיו ומיין ושערי כשערו מלגזו.		רב יהודה:											!	כא.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
נזיר-מי שאמר	מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הריני נזירה, ושמע בעלה ואמר ואני - אינו יכול להפר.													■ <	כא:
בעל מיעקר עקר, או דלמא מיגז גיז?		איבעיא להו:											^ ◇	כא:
למאי נפקא מינה?													ז	כא:
לאשה שנדרה בנזיר, ושמעה חברתה ואמרה ואני, ושמע בעלה של ראשונה והפר לה, אי אמרת מיעקר עקר - ההיא נמי אישתראי, ואי אמרת מיגז גיז - איהי אישתראי, חברתה אסירא													! ◇	כא:
מאי?													^	כא:
הריני נזירה, ושמע בעלה ואמר ואני - אינו יכול להפר		ת"ש:											■ ז ◇	כא:
ואי ס"ד בעל מיגז גיז, ליפר לאשתו והוא ליתסר													ז	כא:
אלא לאו ש"מ: בעל מיעקר עקר.													ז	כא:
לא, לעולם מיגז גיז, ובדין הוא דליפר לה, והיינו טעמא דלא מצי מיפר, כיון דאמר לה ואני כמאן דאמר קיים ליכי דמי, אי מתשיל אהקמתו - מצי מיפר, ואי לא - לא מצי מיפר.													! ◇	כא:
האשה שנדרה בנזיר והפרישה את בהמתה, ואח"כ הפר לה בעלה, אם שלו היתה הבהמה - תצא ותרעה בעדר, ואם שלה היתה הבהמה - החטאת תמות		ת"ש:											■ ז ◇	כא:
ואי ס"ד בעל מיעקר עקר, תיפוק לחולין													ז	כא:
אלא לאו ש"מ: בעל מיגז גיז.													ז	כא:
לעולם אימא לך: בעל מיעקר עקר, והיינו טעמא, כיון דלא צריכה כפרה הות כחטאת שמתו בעליה, וגמירי, דחטאת שמתו בעליה - תמות.													! ◇	כא:
האשה שנדרה בנזיר, והיתה שותה יין ומטמאה למתים - הרי זו סופגת את הארבעים		ת"ש:											■ ז ◇	כא:
היכי דמי?													^ ז	כא:
אילימא דלא היפר לה בעל													! ז	כא:
צריכא למימר?													ז ז	כא:
אלא פשיטא דהיפר לה בעל													! ז ◇	כא:
ואי ס"ד בעל מיעקר עקר, אמאי סופגת ארבעים?													ז ◇	כא:
אלא לאו ש"מ: בעל מיגז גיז.													ז	כא:
לעולם אימא לך: בעל מיעקר עקר													! ◇	כא:
ומשום דקתני סיפא:													!	כא:
היפר לה בעלה והיא לא ידעה, והיתה שותה יין ומטמאה למתים - אינה סופגת את הארבעים		[סיפא]											■ ! ◇	כא:
תנא נמי רישא סופגת.													! ◇	כב: